

men gjorde nogle faa Bemærkninger derom. Han rejste Spørgsmaalet om, hvorvidt der ikke burde indføres tvungen Revision ved autoriserede Revisorer i Aktieselskaber ved den Aktielov, som var i Vente. Jeg maa hertil sige, at jeg ikke er nogen Ven af gennem en Aktielov at gøre en saadan Revision tvungen. Jeg mener, at Revisionen maa indføres ad moralsk Vej, idet saadanne Revisorer nok efterhaanden skulle faa Indpas i vort Forretningstiliv. Men ved denne Lov eller ved en Aktielov at tvinge private Aktieselskaber til at tage autoriserede Revisorer er efter min Mening at gaa et Skridt for vidt, og jeg kan ikke gaa med til noget saadant.

Saa nævnedes det ærede Medlem Spørgsmaalet om Revisorernes Ret til at beklæde andre Stillinger. Herom maa jeg sige, at jeg holder ganske bestemt paa, hvad der er fastslaaet her i Loven, at de kun ganske undtagelsesvis maa give sig af med andet Erhverv. Vi have det klareste Bevis paa en saadan Bestemmelses Berettigelse fra England, hvor disse Revisorer have fungeret ganske fortrinligt, idet de ikke give sig af med andet end at revidere private og offentlige Regnskaber. Det er jo Meningen, at disse Revisorer efterhaanden skulle gaa ind i de private Selskaber, hvor de altsaa ville blive lønnede, formodentlig paa samme Maade som de nuværende Revisorer, og i saa Tilfælde vil det i Virkeligheden blive meget lukrative Poster for dem.

Lige overfor det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen) maa jeg sige, at jeg tror, at han har fuldstændig Ret i sin Betragtning, at man ikke maa tillægge saadanne Love som den foreliggende og en Aktielov alt for stor Betydning i Retning af at hindre Uærlighed og Svindlerier. Jeg har udtalt ved tidligere Lejlighed og ønsker at gentage det her, at vi bør gøre, hvad vi kunne, for at forhindre saadant. Men man maa ikke tro, at naar man har faaet en Aktielov, forhaabentlig om ikke ret længe, og denne Lov om autoriserede Revisorer, kunne vi sætte os rolig ned og være ubekymrede. Man vil ikke gennem disse Love kunne hindre Defraudationer.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) lyste efter Aktieloven. Det har ikke været muligt at fremsætte denne endnu. Den har været under Overvejelse i Ministeriet og Arbejdet derpaa er allerede i Gang, men mit Ministerium er jo et nyt Ministerium, som har haft meget om Ørene,

det har jeg godt Lov til at sige, og det har derfor ikke været muligt at fremlægge Lovforslaget endnu. I en saa stor og vigtig Sag kommer der jo mange forskellige Momenter frem. Der er bl. a. fra Finansministeriets Side peget paa, at man absolut maa tage Bankvæsenet med under en Aktielov, saa at man med det samme forberedte Bestemmelser for Bankvæsenet. Derved kommer der jo et helt nyt Afsnit frem i Aktieloven, og det er en Tanke, som jeg personlig nærer stærk Sympati for. Saa er der endvidere Spørgsmaal om en Sparekasselov, som vi ogsaa kunne vente i en nær Fremtid, og det har jo sin Betydning at se dens Indhold, forinden vi gaa til en Aktielov eller eventuelt til en Banklov. Det er disse forskellige Momenter, som have bevirket, at en Lov om Aktieselskaber endnu ikke er fremkommen, og det vil neppe være muligt at fremlægge den før hen paa Efteraaret.

Det ærede Medlem berørte Spørgsmaalet om Sø- og Handelsrettens og Grosserer-Societetets Stilling. Efter det Forslag, jeg nu er fremkommen med, mener jeg dog, at Forholdet er blevet et andet, end det var tidligere. Jeg kan ikke se, at det er nødvendigt, da der jo forlanges en Eksamen, at lade Sø- og Handelsretten eller Grosserer-Societetet faa Indstillingsret. Sø- og Handelsretten kan jeg aldeles ikke indrømme er sagkyndig, medens naturligvis Grosserer-Societetet er det, saa at man for saa vidt godt kunde tænke sig, at dette fik en saadan Ret, men hvorfor Sø- og Handelsretten særlig skulde have med dette Forhold at gøre, ved jeg ikke, thi hos den ligger ikke nogen Sagkundskab, den ligger langt snarere hos Grosserer-Societetet; men jeg mener, at Ministeriet selv skulde være tilstrækkelig sagkyndigt. Naar de aspirerende Revisorer have faaet en 5 Aars ret skrap Opdragelse hos de autoriserede Revisorer, have disse sidste vist faaet et saa stort og godt personligt Kendskab til dem, at jeg tror ikke, man risikerer noget ved at overlade Sagen i Ministeriets Hænder.

Angaaende Spørgsmaalet om den foreslaaede Tillægseksamen, da er dette Punkt jo ikke meget nøje uddybet, om jeg saa maa sige, i Lovforslaget, og man kan jo ogsaa se paa det paa forskellige Maader, men jeg har troet, at det vilde være en Gevinst at faa en saadan Tillægseksamen, og jeg holder stadig paa, at det er en Fordel. Det er givet, at de vordende Revisorer ikke ville kunne kende alle Detailler; det vilde være umuligt at forlange, f. Eks. naar der er Tale om Varekund-